

Бертолдоз.

И така съ Снова решето и съ пытата, върнелса предъ Царя, който като го видѣлъ въ такъвъ способъ, настѣхъюща рѣкнулъ:

Ц. Що показува това решето, което имашъ предъ очите си?

Б. Нели ми повелъ, да са върнати предъ тебе така, гдѣто да ме виждашъ и да не виждашъ?

Ц. Ей: повелихъ ти.

Б. Это ме прбче задъ дѣпките на това решето, гдѣто мбжешъ и неможешъ да не видишъ.

Ц. Ты си искъсенъ човекъ: ами гдѣ е градината, обрѣтъ и воденицата, гдѣто ти рѣкохъ да ми донесешъ?

Б. Это това е єдна пыта, въ които са намѣрятъ и сипаны и трите нѣща, сир: лападецо, който показува градината, сиренето, маслото и кашкавалътъ, който показува лхърътъ, а брашното, което нѣщо друго непоказува, освѣнь воденицата.

Ц. Азъ никоги несѫмъ видѣлъ толкова искъсенъ оумъ като твойтъ. Заради това работиси отъ добрѣтъ ми всѣка твоѧ нѣжда.

ОУЧИВОСТЬ (дъгъ мѣшъ) Бертолдова.

На тѣа рѣчи Бертолдолъ, отдалечилъ малъ отъ Царя, и като отишълъ на добрѣтъ, развѣрзълъ си гащите, и показуваълъ че ище да сѣри: а Царь като видѣлъ такова дѣло, рѣкнулъ великолѣгно:

Ц. Каквъ, це напрѣвишъ, О безчеловѣчне?

Б. Нерѣче ли, какъ азъ да си работя отъ добрѣтъ ти сѣка молъ нѣждъ?

Ц. Отистина, рѣкохъ: ами каквъ е тѣа твоѧ напрѣвъ?